

I en korridor på ett kubanskt sjukhus börjar Anne-Sophie Sarazin gråta

I en korridor på ett kubanskt sjukhus börjar Anne-Sophie Sarazin gråta

Hon är fransk sjukhusdirektör och ingår i 1a Maj-brigaden som har följt Nuestra América-konvojen till Kuba. Runt omkring henne syns tecknen på ett land som tvingas improvisera under belägring: brist på läkemedel, instabil elförsörjning, det dagliga arbetet med att hålla ett sjukhus igång när världens mäktigaste stat i mer än sex decennier har försökt kväva landets ekonomi.

Men det som berör henne är inte bara svårigheterna. ?Här ser jag värdighet?, säger hon med bruten röst. ?Jag ser omsorg om allt och det är magiskt.?

Anne-Sophie Sarazin

Där, i en kubansk sjukhuskorridor, blir betydelsen av första maj tydlig.

På Kuba utförs arbetet under blockad. Arbetarnas dag förlängs eller förkortas på grund av en konstgjord brist som påtvingats utifrån. Varje omsorgshandling kräver uppfinningsrikedom.

Blockaden angriper ett helt folks arbete och resurser. Den försöker göra det vanliga livet omöjligt, och skyller sedan på folket för att de kämpar för att överleva.

Kuba synliggör det som världsekonomin är utformad för att dölja: dominans börjar med kontroll över arbetskraft, mark, resurser och ett folks rätt att utvecklas på sina egna villkor. Imperialismen håller mark, arbetskraft och resurser i söder billiga för rikedom i norr: mark för exportörer, gruvor för multinationella företag, hamnar för fordringsägare, fabriker för köpare, plattformar för riskkapital, och stater under befäl av sanktioner, skuld, handelsregler och militär makt.

Mot denna ordning är den kamp för arbetarklassen som firas 1a maj också en kamp för suveränitet. Ett folk kan inte vara fritt när dess arbetskraft förbilligas, dess mark inhägnas, dess industrier underordnas, dess fackföreningar krossas, dess allmänna nyttigheter privatiseras och dess nationella val bestraffas från utlandet.

Det var vad Anne-Sophie Sarazin såg i korridoren på det kubanska sjukhuset.

Hon såg ett land under belägring. Hon såg brist som påtvingats utifrån. Hon såg arbetare som pressats till bristningsgränsen. Men hon såg också värdighet: värdigheten i en omsorg som hålls vid liv trots påtryckningar, i ett arbete som organiseras för livet, i ett folk som vägrar att ge upp de institutioner som ger dem suveränitet.

Detta är innebörden av första maj i en värld under belägring.

Världen överlever eftersom arbetarna ser till att den överlever.

Och världen kan återskapas av de händer som håller ihop den.

Progressive International 260501 (ZT)

Gillar du det Svensk-Kubanska Föreningen gör?

Vill du bidra till kampen mot den omänskliga blockaden?

Swisha en tjuga eller valfri summa till

123 589 0975 eller pg 40 54 11 -0

Ett ännu mer betydelsefullt stöd är medlemskap!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap

150 kr för pensionärer, arbetslösa och studerande) Samma swish som ovan.